

اون قدری باهاش حال کردم که حالا کنار
دنیای کد و دیباگ، توکافه هم کار می‌کنم.
کار توکافه یادم داد وقتی همه چی شلوغه،
وقتی صدا بالاست و کارا گره می‌خوره؛ آروم
بودن، صبر به کمک آدمایاد و نه تنهایی.

کارم تو زمینه‌ی IT هستش ولی نمی‌گم
مهندس. می‌گم یه آدمی‌ام که با "کد" حال
می‌کنه، با قهوه کیف می‌کنه.

با آدم‌ها زندگی می‌کنه.

دنیا پر از اروره! ولی یه قهوه‌ی درست و
حسابی همه چی رو مثل یه ری‌فرش،
از اول می‌سازه.